

ספרי' - אוצר החסידים - ליובאוויטש

קובץ
שלשלת האור

שער
שלישי

היכל
תשיעי

דבר מלכות

כ"ח סיון

שיחות קודש

מאת

כבוד קדושת

אדמו"ר מלך המשיח מנחם מענדל שליט"א

שני אורסא הן

מליובאוויטש

יוצא לאור על ידי מערכת
„אוצר החסידים“

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות ששים וחמש לבריאה
ה' תהא שנת סגולות המשיח
שנת הק"ד לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שיחת כ"ק אדמו"ר שליט"א יום ב', כ"ח סיון ה'תש"א (לאנ"ש שיחיו שברכו אותו)

- יובל שנים להצלת כ"ק אדמו"ר שליט"א
והרבנית הצדקנית נ"ע – יבחל"ח – מעמק הבכא האירופאי
וביאטס צלחה לארצות הברית, ביום ב', כ"ח סיון ה'תש"א –
– אחרי תפלת מנחה, ו(המשכה) אחרי תפלת ערבית –
– תרגום מאידית –

וכמרומו גם במספר היום – כ"ח: כח
אמיתי (ע"פ תורה) קשור עם המספר
שלשה, „בתלת זימני הוה חזקה”⁵,
וכמ"ש „והחוט המשולש לא במהרה
ינתק” – שלשה מורה על כח קיים ונצחי,
הכח דדבר של קיימא. תכלית השלימות
דכח (חזקה דשלשה) גופא ה"ה – שלש
פעמים שלש פעמים שלש = כ"ז (אותיות
ז"ך), שישנו בשלימות ביום הכ"ח, שבא
תיכף לאחר השלימות דכ"ז (ג' פעמים ג').

ב. ויש לומר שזהו אחד הטעמים לכך
שמתן-תורה הי' בחודש השלישי והוא
קשור עם המספר שלשה – כמאחז"ל
„ברוך רחמנא דיהב אוריאל תליתאי לעם
תליתאי על ידי תליתאי ביום תליתאי
בירחא תליתאי” [ורב נסים גאון] מונה
עוד ענינים של שלשה בקשר עם מתן-
תורה] – כי ע"י מתן-תורה נכנס כח,
קיום וחזק בכנ"י ובבריאה כולה, וכידוע
שאז נתבטלה הגזירה שהפרידה בין
„עליונים” ו„תחתונים”, וניתן הכח
להמשיך ולגלות אלקות (עליונים)
בעולם, עולם הזה התחתון, תחתון שאין
תחתון למטה ממנו⁶, עד שזה יחדור

א. ענינו המיוחד של יום זכאי –
שכל היום כולו נק' כך („יום זכאי”)⁷
בגלל דבר טוב שאירע ביום זה (אפילו
כשהדבר זכאי אירע רק בזמן מסויים של
אותו יום, בתחלה, באמצע או בסוף היום)
– ה"ה נרמז בשמו ומספרו של היום
בחודש.

ובנדוד – כ"ח סיון: כ"ח – אותיות
כח – בחודש מורה על הכח של כל
החודש. וכ"ח סיון מדגיש ומורה על כחו
של כל החודש השלישי, שנתייחד בכך
שהוא החודש דמתן-תורה (הקשור במיוחד
עם „ירחא תליתאי”, כדלקמן), ז.א.
שהיום זכאי דכ"ח בסיון מורה על הכח
של מתן-תורה.

- (1) ובהמשך לזה – בירך א' מאנ"ש שי' את
כ"ק אדמו"ר שליט"א בברכת כהנים (מ"וידבר
גוי" עד „ושמו גוי ואני אברכם” *). המו"ל.
- (2) בלשון חז"ל (תענית כט, א) „מגלגלין זכות
ליום זכאי”.
- (3) שהרי בהשגחה פרטית אירע הדבר זכאי
ביום זה בחודש, ובמילא יש לזה שייכות עם היום
שבו אירע.
- (4) ראה גם שיחת ש"פ שלה, כ"ח סיון תשמ"ט
„קובץ כ"ח סיון – יובל שנים” ע' 43 – קה"ת
ה'תשנ"א. א.ה.ש. תשמ"ט ח"ב ע' 535 ואילך.

(5) ב"מ קו, ריש ע"ב. וש"נ.

(6) קהלת ד, יב.

(7) שבת פח, א.

(8) בפירושו לשבת שם.

(9) תנחומא וזארא טו. שמו"ר פ"ב, ג. ועוד.

(10) תניא פל"ו.

(*) כן יש נוהגין לברך בפרשת ברכת כהנים כולה
(נשא ו, כב ואילך) מתחלתה ועד סופה (כמו
שאומרים כל יום בברכות השחר), ולא רק בנוסח
הברכה (כפי שמברכים הכהנים ביו"ט וכיו"ב)
מ„בירכך” עד „וישם לך שלום”.

רבינו - אמנם באופן ד"שלה לך, אני איני מצוה אותך", אלא "לך, לדעתך"¹⁷ - אעפ"כ הרי זה לדעתו של משה רבינו (והקב"ה מעיד שזה "לדעתך", דעתו של משה), אשר ענינו בכלל הוא ספירת הדעת¹⁸ - מובן אם כן, שהשליחות (מצד דעתו של משה) בודאי הצליחה, ובפועל זה הקל את הדרך שיוכלו לאחר מכן לכבוש ולהכנס לארץ ישראל כפי שהי' כן ע"י יהושע, תלמידו וממלא מקומו של משה¹⁹.

והענין בעבודת השם:

כאו"א מישראל צריך "לכבוש" את חלקו בעולם בארץ הלזו התחתונה ולעשותו, "ארץ ישראל"²⁰, בלשון הידוע²¹ - לעשות לו יתברך דירה בתחתונים.

ובכדי לפעול זאת בנקל ישנה השליחות של "ויתורו את ארץ כנען"²², כמבואר הפירוש בזה²³, ש"ויתורו" הוא מלשון "ויתרון ארץ בכל היא"²⁴: היתרון והמעלה שישנם דוקא בארץ (תחתונים), יותר מאשר בשמים ובכל המדרגות למעלה (כידוע²⁵ שדוקא בארץ ישנו כח הצמיחה יש מאין שמקורו מלמעלה מסדר השתלשלות). ובפרט ע"י העבודה בארץ

לגמרי את מציאות העולם בפנימיות, שעניני העולם עצמם ייעשו חפצא של קדושה²⁶.

ואדרבא: התורה ניתנה (במתן-תורה) דוקא בעוה"ז התחתון שאין תחתון למטה ממנו (עד ש"לא בשמים היא"¹²), כיון שעיקר הכח והתוקף דאלקות ה"ה ניכר בגלוי דוקא בגשמיות העולם הזה, בהתחתון שאין תחתון למטה ממנו, ודוקא על ידי עבודת התחתונים נפעלת המשכת העצמות, עד שע"י העלאת התחתון ביותר, מתעלה כל ה"בנין", כולל גם הדרגות הכי עליונות, דסדר השתלשלות¹³;

ושלימות הגילוי של הכח ד"ירחא תליתאי" (הכח דמ"ת) ה"ה - כ"ח בסיון, כשישנה השלימות של שלש פעמים שלש פעמים שלש ימים בירחא תליתאי.

ג. ויובן זה ע"פ השייכות עם פרשת שלח - שקראנו בשבת האחרונה, שמיני' מתברך¹⁴ כ"ח סיון (ברוב השנים)¹⁵:

"שלח לך אנשים ויתורו את ארץ כנען" קאי על שליחות המרגלים ע"י משה רבינו ללכת ולראות את הארץ בכדי להקל את הכניסה לארץ וכיבוש הארץ¹⁶.

והיות שהיתה זו שליחות מאת משה

(17) פרש"י שם.

(18) תניא פמ"ב. וראה לקו"ש ח"ו ע' 247 ואילך.

(19) ראה בארוכה שיחת ש"פ שלח, מבה"ח תמוז (סה"ש תנש"א ח"ב ע' 617 (לעיל ע' 226) ואילך).

(20) כפתנם הצמח-צדק; "עשה כאן ארץ ישראל" (אגרות קודש אדמו"ר מהור"צ ח"א ע' תפה).

(21) ראה תנחומא נשא טז. ועוד, תניא פל"ו. ובכ"מ.

(22) ר"פ שלח.

(23) אוה"ת שלח ע' תמו ואילך.

(24) קהלת ה, ח.

(25) אוה"ת שם. וראה אגה"ק ס"כ (קלב, א ואילך). ובכ"מ.

(11) ראה בארוכה לקו"ש חט"ז ע' 212 ואילך. ובכ"מ.

(12) נצבים ל, יב. וראה ב"מ נט, ב. שבת פט, א.

(13) ראה תו"א בראשית ד, א. וראה לקו"ש חיי"ח ע' 33.

(14) ראה חז"ב סג, ב. פח, א.

(15) ולפעמים חל כ"ח סיון בש"פ שלח עצמה. ובשנה זו כ"ח סיון הוא ביום שני בשבוע, שהוא מ, בתר שבתא, ולכן יכול להבדיל בו באם לא הבדיל במוצש"ק (פסחים קו, סע"א).

(16) ראה רמב"ן ר"פ שלח.

בגלוי הכח ד, "ירחא תליתאי" – הכח שניתן במתן-תורה לפעול ולגלות את היתרון בארץ ("ויתרון ארץ בכל היא"), שמאפשר לעשות ממנה דירה להקב"ה.

ד. מזה ישנו לימוד מיוחד בדורותינו אלו:

ידוע הפירוש²⁹ בדברי כלב (בפ' שלח³⁰) "עלה נעלה" (ב' עליות, וע"ד "ואנכי אעלך גם עלה"³¹) – שזה קאי על ב' עליות: העלי' הראשונה מגלות מצרים לארץ ישראל ובנין בית המקדש, והעלי' השני' מגלות זה האחרון לארץ ישראל בגאולה האמיתית והשלימה ובנין ביהמ"ק השלישי (הנצחי); ו, "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות"³² – כשם שעיקר תכלית המכוון של גלות מצרים ה"ה בכדי לקבל את התורה במתן-תורה (תורה הנגלית³³), "כך כל אריכות הגלות הזה הוא כדי לזכות לגילוי פנימיות התורה שיהי' לע"ל" (כפי שרש"י מפרש על "ישקני מנשיקות פיהו"³⁴) – "מובטחים מאתו להופיע עוד עליהם לבאר להם סוד טעמי' ומסתרי צפונותי"³⁵).

והיות שצריך להיות, "טועמי' חיים זכו"³⁶ (בסוף אלף הששי, ערב שבת הגאולה³⁷) – לכן³⁸ הי' גילוי פנימיות

לברר את הברורים למטה, שע"ז נפעל יתרון, יתרון האור מן החושך²⁶.

ובשרש הענינים²⁷:

ארץ היא ספירת המלכות, שיש בה יתרון ומעלה לגבי כל הספירות שלמעלה ממנה. ויתירה מזה – "ויתרון ארץ בכל היא": מלכות כוללת בתוכה "כל", ספירת היסוד, שכוללת בתוכה את כל הספירות שלפני זה, והיתרון במלכות נפעל ע"י ההמשכה מ"כל" (כל הספירות שנכללים בסיפירת היסוד) בארץ (מלכות), אבל אח"כ, כאשר זה נמשך במלכות, מתגלה היתרון והכח דמלכות (לגבי כל הספירות), "אשת חיל עטרת בעלה"²⁸, יתרון שלא בערך יותר מכפי שזה בשאר הספירות (שלמעלה ממלכות), עד שנפעל ה"יתרון ארץ בכל היא" – שה"בכל" נמצא בגלוי במלכות דוקא, כידוע שענינה של מלכות הוא להביא כל דבר בגלוי ובשלימות, ובאופן של תוקף וקיום (כי הכח והתוקף דאלקות מתגלה דוקא בתוך וע"י הארץ, והבירור של התחתון ביותר (שנלקח ממלכות, הספירה האחרונה והשרש לעולמות ב"ע), עד שזה מעלה את כל הדרגות שלמעלה, כנ"ל).

וזהו הפירוש ב, "ויתורו את ארץ כנען": ע"י עבודתו של יהודי בארץ (כנען) דוקא, ה"ה מגלה שם את היתרון שישנו בארץ, "יתרון ארץ בכל היא", שזה נותן את הכח לכבוש ולהכנס לארץ ולהתיישב בה באופן של קביעות, עד שעושים בה (בהתחננות) דירה לו יתברך.

עפ"ז מובנת השייכות עם כ"ח סיון (שמתברך משבת פ' שלח) – כשישנו

(26) קהלת ד, יג.

(27) אוה"ת שם.

(28) משלי יב, ד.

(29) תו"א ר"פ שמות.

(30) יג, ל.

(31) ויגש מו, ד.

(32) מיכה ז, טו.

(33) תו"א שם.

(34) שה"ש א, ב.

(35) וראה לקו"ש חכ"ב ע' 77 הערה 68. וש"נ.

(36) פע"ח שער השבת רפ"ג. מג"א או"ח סר"ג

סוסק"א. שו"ע אדה"ז שם ס"ח. ועוד.

(37) ראה אגרות קודש אדמו"ר מהור"צ ח"ב

ע' תקלא. סה"מ השי"ת ע' 245. ס' השיחות תש"ג

ח"א ע' 254, 256. וש"נ.

(38) ראה לקו"ש חט"ו ע' 282. ח"כ ע' 173.

דאורייתא (שהי' בעיקר במ"ת) מקבלים בעיקר את הכה לגלות גליא דקוב"ה וגליא דישראל⁴², ועי"ז גם - גליא דאלקות בעולם; ע"י גילוי סתים דאורייתא מקבלים את הכה לגלות סתים דקוב"ה וסתים דישראל⁴², ועי"ז - סתים דאלקות בעולם, הדרגות הכי נעלות דאלקות הטמונים (ויתרון ארץ בכל היא), עד לכה העצמות שישנו בעולם הזה הגשמי דוקא (ש,הוא לבדו בכחו ויכלתו לברוא יש מאין כו")⁴³.

ה. ענין זה (שגילוי תורת החסידות נותן את הכה לגלות אלקות בעולם וביתר שאת וביתר עוז) מודגש בהלשון⁴⁴ "יפוצו מעינותיך חוצה"⁴⁵:

דובר כמה פעמים, שכל אחת משלשת התיבות מבטאת ענין וביאור שלם בתוכן העבודה, ובהיותם לשונות בתורה⁴⁴, מורה כל לשון על האמיתיות והשלימות של תוכן לשון זה: "יפוצו" באמיתיות ובשלימות, "מעינותיך" באמיתיות ובשלימות, ב"חוצה" באמיתיות ובשלימות⁴⁶.

מה הפירוש "חוצה" בשלימות - לכאורה "חוצה" ה"ז בדיוק ההיפך מהשלימות (ששייך רק בפנים, בקדושה ואלקות)?!

והביאור בזה: מכיון ש"חוצה" הוא לשון בתורת אמת, ה"ז מורה על אמיתית

התורה והפצת המעינות חוצה (במחצית השני' של) אלף הששי, מתחיל ע"י הבעש"ט והמגיד (תורת החסידות הכללית), ואח"כ - באופן של התלבשות בחכמה בינה ודעת (תורת חסידות חב"ד) - ע"י אדמו"ר הזקן (ובפרט לאחר הגאולה די"ט כסלו, בחודש השלישי דחדשי החורף, ע"ד חודש סיון, החודש דמ"ת, חודש השלישי דחדשי הקיץ³⁹) ורבותינו נשיאנו ממלאי מקומו - אשר גילוי תורת החסידות היא ההתחלה - באופן של "טעימה" עכ"פ, אבל היא נותנת טעם בכל הענין (כפשטות הענין של טעימה) - דגילוי פנימיות התורה דלע"ל.

וכשם שבמתן-תורה (בירחא תליתאי) ניתן בכללות הכה ד"ויתורו את הארץ", להפוך את העולם הזה התחתון, עד שהעולם יסייע ויגלה אלקות - כך גם נפעל ע"י הגילוי דפנימיות התורה והפצת המעינות חוצה ובפרט באופן של התלבשות בהשגה (חב"ד) בשכל האדם, עד בשכל דנה"ב ושכל העולם, שזה נותן הכה שטבע העולם והענינים שלמטה יהיו כלים לאלקות⁴⁰.

ואדרבא: על ידי גילוי פנימיות התורה (באלף הששי) ניתוסף חידוש לגבי מתן-תורה, שמקבלים כה נעלה יותר לגלות אלקות בעולם, יותר מכפי שהי' (בגלוי) במתן-תורה (אלא שגם זה גופא ניתן בכח ובהעלם במ"ת, ע"ד "כל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש ניתן למשה מסיני"⁴¹); ע"י נתינת התורה הנגלית, גליא

(42) ראה לקמן סי"ג.

(43) אגה"ק ס"כ (קכט, ריש ע"ב).

(44) משלי טז, ה.

(45) כמענה המשיח על שאלת הבעש"ט, "אימתי אתי מר?": בעת שיתפרסם למודך ויתגלה בעולם ויפוצו מעינותיך חוצה (אגה"ק הבעש"ט הידועה - כתר שם טוב בתחלתו. ובכ"מ).

(46) נתבאר בשיחת ש"פ שלח, כ"ח סיון תשמ"ו - "קובץ כ"ח סיון יובל שנים" ע' 38. לקו"ש חל"ג ע' 274.

(39) אלא שכסלו שייך בעיקר לנסתר דתורה כו' - לקוטי לוי יצחק אגרות ע' רה. ע' ריו.

(40) "שהטבע ממש יהי' אלקות והענינים שלמטה יהיו כלים לאלקות" - סד"ה פדה בשלום תרפ"ה (ע' פח).

(41) ראה מגילה יט, ב. ועוד.

דהעיקר דהפצת המעינות חוצה: לאחר „פדה בשלום נפשי” כתוב⁵³, „כי רבים היו עמדי”. שזה מורה על כללות הענין, שה„רבים” ו„רשות הרבים” דכל העולם (עלמא דפרודא) נעשים במצב של „היו עמדי”⁵⁴, שלא זו בלבד שאין צורך להתייגע ועכ”פ לעשות משהו כדי שה„רבים” לא יפריעו, אלא אדרבא: ה„רבים” נמצאים „עמדי”, עד שזה מסייע, מסייע יותר לה„רשות היחיד” ליחידו של עולם, שזה יהי בתכלית השלימות ובתכלית האמיתיות (כנ”ל).

ולכן ה”ז פועל את ה„פדה בשלום נפשי”, שהפדי (והגאולה) היא בדרך שלום (בלי מלחמה כלל), וע”ד כפי שהי בימי שלמה, שכל האומות התבטלו כלפי שלמה (ללא שום מלחמה), עד שהם סייעו בידו („עמדי”), ולכן הוא נק’ בשם שלמה כי שלום⁵⁵ הי’ בימיו⁵⁶. עד שזה („פדה בשלום נפשי”) קאי על תכלית השלימות בשלום, אשר אלה שהיו בעבר מנגדים „נעשים אוהבים גמורים”, כפי שהי בשלימות בגאולה האמיתית והשלימה, כמ”ש⁵⁷, „אז אהפוך אל עמים (לשון רבים) שפה ברורה גו’ לעבדו שכם אדמ” (כביאורו של אדמו”ר האמצעי⁵⁸).

ז. בשלשלת של „יפוצו מעינותיך חוצה” עצמה (ע”י רבותינו נשיאינו) היו כמה דרגות ושלבים – במשך השבעה-תשעה דורות מהבעש”ט ואדמו”ר הזקן

הענין ד„חוצה” (כנ”ל) – שבאמיתיות הענינים הרי אין „חוק” מהקב”ה ח”ו (כמ”ש „אין עוד מלבדו”⁴⁷, „אין עוד”⁴⁸); ומ”ש בתורה הלשון „חוצה”, הכוונה היא להאמת של ה„חוצה” – כפי שה„חוצה” מגלה אלקות, ואדרבא: דוקא בתוך ועל ידי החוק (תחתונים בהסתר אורו ית”⁴⁹) ניכרת בגלוי ובשלימות ובתכלית השלימות האמת דאלקות, ש„אין עוד (מלבדו)” אפילו בה„חוצה” [וע”ד המעלה של נסים המלווים בטבע⁵⁰].

והכח לגלות זאת ב„חוצה” הוא – על ידי „יפוצו מעינותיך”, הפצת המעינות דפנימיות התורה, באמיתיות ובשלימות, באופן שמתגלה היתרון והכח הנעלה ב„חוצה”, שזה מסייע ומגלה אלקות, ואדרבא – באופן נעלה יותר מכפי שזה ב„פנים”.

ו. ויש לומר שהכח לזה בא מהמאסר והגאולה של אדמו”ר הזקן בי”ט כסלו (בחודש השלישי), כידוע (בשיחות רבותינו נשיאינו)⁵¹ שאז התחיל עיקר הענין ד„יפוצו מעינותיך חוצה”:

בקשר עם גאולתו כותב אדמו”ר הזקן⁵²: „כשקירתי בספר תהלים בפסוק⁵³ פדה בשלום נפשי . . יצאתי בשלום” [שלכן נתקבל בין החסידים הניגון ד„פדה בשלום נפשי” בקשר עם הגאולה].

וי”ל א’ הביאורים בהשייכות ד„פדה בשלום נפשי” עם הגאולה וההתחלה

(54) כדברי חז”ל עה”פ, שגם אנשי אבשלום התפללו בעד דוד (ירושלמי סוטה פ”א סה”ח).

(55) דה”א כב, ט.

(56) ושייך גם לשלמה מלשון שלימות, ששלימות גילוי אלקות היא דוקא כשזה באופן של „שלום” עי”ז ש„רבים היו עמדי”.

(57) צפני’ ג, ט. וראה רמב”ם הל’ מלכים

ספ”א וספ”ב.

(58) שערי תשובה ד”ה פדה בשלום נפשי פ”א.

(47) ואתחנן ד, לה.

(48) שם, לט.

(49) תניא פל”ו.

(50) ראה ד”ה כימי צאתך תשל”ח – „קובץ

כ”ח סיון יובל שנים” ע’ 97 ואילך.

(51) ראה ס’ השיחות תורת שלום ס”ע 112

ואילך.

(52) אגרות קודש שלו סל”ה. וש”נ.

(53) תהלים נה, יט.

עד דורנו זה:

ליובאוויטש - ב"770" (כפי שנקרא כח).

רואים בפועל, שאע"פ שבכל דורות ומקומות אלו היתה התגלות החסידות והפצת המעינות חוצה - הרי דוקא ב"חצי כדור התחתון", שבו מתן-תורה לא הי' (בגלוי)⁶⁷ - היתה התגלות החסידות והפצת המעינות חוצה ביתר שאת וביתר עוז, יותר מבדורות ומקומות שלפני כן, עד באופן שזה מגיע לחוצה שאין חוצה ממנה - כפי שרואים בפשטות⁶⁸.

והטעם לזה הוא - כנ"ל בנוגע להגילוי דמ"ת דוקא למטה - כי דוקא בהתחתון ביותר מתגלה ה"יתרון ארץ בכל היא", ועד"ז מובן לאחרי מתן-תורה עצמו, שדוקא ב"חצי כדור התחתון", שבו לא הי' מ"ת בגלוי, נעשית שלימות ההתגלות של "יתרון ארץ בכל היא", השלימות דגילוי התורה ופנימיות התורה באופן דיפוזו מעינותיך חוצה.

וכמרומו גם במספר הכתובת של הבנין (המרכז של ליובאוויטש בחצי כדור התחתון, שמשם אורה יוצאה לכל העולם כולו בהפצת המעינות חוצה) - 770, שכידוע 770 הוא גימטריא של "פרצת" (כפי שהתפרסם בין בני").

ויש לומר השייכות: מספר שבע מורה על השלימות דשבעת ימי ההיקף, שבעה מדות - ההשפעה בכל הדרגות (מחסד עד מלכות), והשלימות דשבע היא - מאה פעמים שבע (700) ביחד עם עשר פעמים שבע (70), שבצירופם יחד הרי זה - 770. ולכן זהו בגימטריא "פרצת" - כי

(67) מכתב כ"ק מו"ח אדמו"ר - נדפס בסה"מ תש"ח ע' 232 ואילך. וראה אגרות קודש אדמו"ר מהור"י צ"ח ע' שלא. אגרות קודש אדמו"ר מהורש"ב ח"א ע' קסא. ועוד.

(68) ראה גם ה"פתח דבר" ל"קובץ כ"ח סיון יובל שנים".

אחרי אדמו"ר הזקן (שחי בליאָנאָ⁵⁹ ולאחמ"כ בליאָדי⁶⁰) היו רבותינו נשיאנו כמה דורות בליובאוויטש⁶¹, ואחר כך (כדור השביעי מהבעש"ט) - עברו לראַסטאַוו⁶², ולאחר מכן - לענינגראַד⁶³ (או פעטערבורג, כפי שנק' כן בעבר⁶⁴), ולאחרי זה - בפולין⁶⁵, עד - השלב האחרון - כאשר הגיעו לארצות הברית⁶⁶, ב"חצי כדור התחתון", ושם גופא בכמה מקומות, עד שהגיעו להמקום והבנין שבו נמצאים אנו עכשיו, ביהנ"ס וביהמ"ד

(59) משנת תכ"ז (ש"שלשלת היחס וראשי פרקים מתולדות בית רבינו" - בהקדמת "יום" ו"ם).

(60) מ"א מנחם אב תקס"א עד ערב שבת מברכין אלול תקע"ב (שם).

(61) ק"ג שנים - מח"י אלול תקע"ג (שאו קבע אדהאמ"צ דירתו בעיר ליובאוויטש) עד י"ז מרחשון תרע"ו (כשעזב אדמו"ר מהורש"ב ליובאוויטש והעתיק מושבו לעיר רוסטוב ע"נ דאן) - שם.

(62) בשנת תרע"ו (כבהערה הקודמת).

(63) משנת תרפ"ד עד לאחרי מאסר וגאולה של כ"ק מו"ח אדמו"ר בשנת תרפ"ז, שאו העתיק מושבו למושבה מאלאחאָווקא - סמוכה למאָסקוואַ (שם).

(64) ובימים אלה יש שקו"ט להחזיר שמו לפעטערבורג. ראה סה"ש תנש"א ח"ב ע' 658 (לקמן ע' 262-3) ואילך.

(65) באסרו חג סוכות תרפ"ח נסע מרוסיה והתיישב בריגא, לטביא. בשנת תרצ"ד העתיק מושבו לעיר וואַרשאַ, פולין. ובשנת תרצ"ו - העתיק את מושבו לעיר אַטוואָצק (שם), עד שהעתיק משם בחודש אלול תרצ"ט, עד שהגיע לריגא בה' טבת ת"ש. ובחודש אדר ראשון יצא משם (לשטאַקאָלם) בדרכו לארצות הברית והגיע לשם בט' אדר שני ה'ש"ת (ראה מבוא לאגרות קודש אדמו"ר מהור"י צ"ח ע' ח"ה).

(66) בט' אדר שני ה'ש"ת (כבהערה הקודמת). ובכ"ח סיון תשי"א הגיע כ"ק אדמו"ר שליט"א והרבנית הצדקנית נ"ע - יבחל"ה. המו"ל.

שנים האחרונות בחיים חיותו בעלמא דין; וזה נותן אח"כ את הכח לדור השביעי שלאחרי זה (כנגד ספירת המלכות) – שתהי' שלימות הגילוי דשבעים (עשר פעמים שבע) ביחד עם שבע מאות (מאה פעמים שבע) = 770, ושלימות הגילוי ד"ויתרון ארץ (מלכות) בכל (יסוד⁷³) היא".

וע"פ המדובר לעיל מובן איפוא, שענין זה בא בגילוי ביום כ"ח סיון, אשר מגלה את כחו של החודש – "ירחא תליתאי", והכח ד"אוריאל תליתאי", והכח ד"עמא תליתאי", ושל כל הענינים של "תליתאי" הקשורים עם מתן-תורה (כפי שרבו נסים גאון⁷⁴ מונה אותם), ובכללות – הכח דמלכות, "ויתרון ארץ בכל היא", שמגלה "כל" בשלימות ובאופן של קיימא (שלש פעמים שלש פעמים שלש)⁷⁵, ודוקא בגשמיות העולם, באופן של ממש (ממשות).

(73) וידוע שכ"ק מו"ח אדמו"ר הוא כנגד ספירת היסוד (ושמו (הראשון) יוסף, שהוא מדת היסוד), לאחר החמש מדות כנגד החמשה נשיאים שלפניו – ראה ס' השיחות תש"ה ע' 60. ועוד. וי"ל שכל דורנו האנשים נשים וטף הוא ספירת המלכות.

(74) וע"ד הרמז יש לומר, ש"נסים" מורה על גילוי הנסים בעולם (וכנראה במיוחד בשנים אלו – שנת תשנ"ג ר"ת תהא שנת נסים, ושנת תנש"א ר"ת תהא שנת אראנו נפלאות, כמדובר כמ"פ), כולל גם – הנסים המלוכיים בטבע (ראה מכתבי חודש ניסן ש.ו. (סה"ש תנש"א ח"ב 894 ואילך)), וגאון" מרמז על גילוי שלימות התורה, כידוע מהטעמים לקריאת שם גאון, כי גאון הוא בגימטריא ששים, שמורה על בקיאותו בשים מסכתות (ראה הקדמת המאירי לאבות). וי"ל שלכן, דוקא ר' נסים גאון מבאר הפרטים בקשר התורה לענין תליתאי, שמורה על הקיום (חוט המשולש) שנעשה ע"י מ"ת, כנ"ל ס"א.

(75) ראה לקמן סי"ג.

השלימות ד"פרצת", הפריצה דכל ההגבלות דזמן ומקום (ו"פרצת ימה וקדמה וצפונה וגובה"⁶⁹) – עד באופן ד"פרצת" בתוך "פרצת" – נפעל (לא ע"י היציאה מזמן ומקום, אלא אדרבא –) דוקא בתוך ועל ידי שלימות הזמן (והמקום) – 770, השלימות דמספר שבע (שבע מאות ושבעים).

זאת אומרת, שביחד עם זה שישנה הפריצה שלמעלה ממדידה והגבלה ("פרצת") – ישנו גם המקום וזמן, כפי שהדין בפשטות שהמקום והבנין צריך להיות בעל ד' כתלים וגג ותקרה וכו', אלא שהזמן ומקום עצמו קיים באופן של "פרצת" (ואדרבא: דוקא זמן ומקום למטה פועל את שלימות ענין הפריצה כנ"ל). ע"ד הכתוב על ירושלים⁷⁰, ש"פרוות תשב ירושלים" ויחד עם זאת, "ואני אהי' לה גו' חומת אש סביב".

ומקום זה – "770" גימטריא "פרצת" – נעשה המקור והנתינת-כח על יפוצו מעינותיך חוצה בכל העולם כולו, באופן שפועלים את ה"פרצת" ואת היפוצו מעינותיך ב"חוצה", עד לחוצה שאין חוצה ממנה, כך שמגלים שם את ה"יתרון ארץ בכל היא".

ולהוסיף: הסך-הכל והשלימות⁷¹ דשבעים (70) שנה של כ"ק מו"ח אדמו"ר⁷² ה" דוקא ב"חצי כדור התחתון", ב"770", היכן שהגיע וחי במשך עשר

(69) ויצא כח, יד.

(70) זכר"ב ב, ח.

(71) כידוע שבעת הסתלקות הצדיק נעשה העלי' של "כל מעשיו ותורתו ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו" (אגה"ק ביאור לסי' ז"ך), ונמשך ומתגלה ומאיר מלמעלה למטה (שם סי' כ"ח).

(72) שנולד בליובאוויטש בשנת תר"ם (י"ב תמוז), ונסתלק בניו-יארק ושם מ"כ, בחצי כדור התחתון, בשנת תשי" (י"ד שבט).

משיח צדקנו (ממלכות בית דוד), כידוע שהחידוש דגאולה הוא – גילוי אלקות למטה בעוה"ז התחתון שאין תחתון למטה ממנו, דירה לו (לעצמותו) יתברך בתחתונים, אשר בדירה נמצא העצם בגלוי. – וי"ל שזהו גם השרש דתיבות „גאולה” ו„גולה” – מלשון גילוי.

ט. ויש לומר, שכשם שזה בנוגע לכללות ענין הגלות והגאולה, כך הוא גם בנוגע למקום הפרטי שנמצאים בו „חצי כדור התחתון” – שהיות שזה (ה„מקדש מעט”⁷⁸) המקום שבו כ”ק מו”ח אדמו”ר נשיא דורנו קבע את מקומו, בתור המקור להפצת המעיינות חוצה בכל העולם כולו, הרי דוקא במקום ומקום זה נפעלת הגאולה ובנין בית המקדש השלישי, „מקדש אד” כוננו ידיך”⁸⁰,

דאע”פ שמקומו בארץ הקודש, בירושלים עיר הקודש, על הר הקודש – הרי כיון שזה נפעל על ידי „מעשינו ועבודתנו כל זמן משך הגלות”⁸¹, ובפרט בסיום זמן הגלות ע”י העבודה ד”פוצו מעינותיך חוצה” – יש כבר במקום זה, ודוקא במקום הזה, את ההכנה המושלמת ל„מקדש אד” כוננו ידיך”.

עד שתיכף ומיד נעשה במקום זה הגילוי של „מקדש אד” כוננו ידיך” – שאת זה יכול כ”ק מו”ח אדמו”ר נשיא

ח. ע”פ הנ”ל מובן ענין השליחות („שלח לך”) של דורנו זה:

אע”פ שנמצאים אנו בעוה”ז התחתון בגלות, בגלות זה האחרון, ושם גופא – בחצי כדור התחתון [המקום של רוב מנין ובנין דבנ”י בזמננו] – הרי אדרבא: דוקא ממצב ובמצב ומקום התחתון והגלות, עד בתחתון שאין תחתון למטה ממנו – נפעלת העלי’ הכי גדולה ודכל הדרגות והדורות שלפני ושלמעה מזה, כולל גם חצי כדור העליון והדורות הנעלים ביותר (דור דיעה של משה רבינו וכיו”ב), עד להעלי’ של הגאולה האמיתית והשלימה, גאולה לכל העולם כולו (כולל חצי כדור העליון), ועבור כל הדורות כולם.

וכידוע שתיבת „גאולה” נכתבת דוקא ע”י תיבת „גולה” בתוספת אל”ף – כי הגאולה נמשכת ובאה מתוך ועל ידי (העבודה של) הכנסת האל”ף דאלופו של עולם בגלות (גולה)⁷⁶;

וכיון שהגאולה באה דוקא מהמצב הכי תחתון, לכן היא גם פועלת שתהי’ הגאולה האמיתית והשלימה, גאולה נצחית שאין אחרי’ גלות, שעלי’ אומרים „שיר חדש” לשון זכר” [שלא כהגאולות שלפני זה, שהי’ להם הפסק אח”כ], כי דוקא ע”י שהדבר בא מהתחתון ביותר, מתגלית אמיתיות ושלמות הענין, שזה דבר של קיימא, ובאופן גלוי דוקא – המעלה דספירת המלכות (שענינה גילוי באופן של קיימא, כנ”ל ס”ג), שתתגלה בשלימות בגאולה האמיתית והשלימה ע”י

76 לקו”ת בהעלותך לה, ג. וראה סה”ש תנשא ח”ב ע’ 504 (לעיל ע’ 120) ואילך. ע’ 520 (לעיל ע’ 134) ואילך.

77 מכילתא בשלח טו, א. תוד”ה ה”ג ונאמר – פסחים קטז, ב.

78 יחזקאל יא, טו. מגילה כט, א.

79 בשלח טו, יז.

80 וגם לפני זה הרי הוא „מקדש מעט”. ולהעיר מ„התמים” (חוברת ב ע’ קכו [ק, ב]) דברי אחד מזקני חסידי האמיל בימי הצ”צ: מיום שחרב ביהמ”ק וקד”ק עד אשר ירחם השי”ת וישלח לנו גואל צדק. . ויבנה לנו את ירושלים וביהמ”ק עם הקד”ק, הנה ליובאוויטש הוא ירושלים שלנו, והבית הכנסת אשר כ”ק אדמו”ר מתפלל בו הוא ביהמ”ק שלנו וכו’.
81 תניא רפ”ז.

באופן של קיימא -

מקבל כאו"א מ ישראל תוספת כח וחיוק לקיים את השליחות דדורנו זה - שיש לו שליחות והוראה מכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שצריכים לעמוד "עמדו הכן כולכם"⁸⁸ לקבלת הגאולה האמיתית והשלימה, ובראשם - משיח צדקנו, דוד מלך ישראל.

ולחיותה השליחות דדורנו זה - החידוש של ה"תלמיד ותיק" שבדורנו (אשר כל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש ניתן למשה מסיני) - מובן, שאפילו כאשר ילד קטן בימינו אלה אומר שהוא מצפה ומבקש שיבוא המשיח - ה"ז חידוש אמיתי בתורה, עד שזה נעשה חלק מן ה"חידוש תורה" ש"מאתי תצא"⁸⁹, מהקב"ה עצמו, שכן הקב"ה מסכים למילים והבקשות של בני" - "נער ישראל ואוהבהו"⁹⁰, והקב"ה מגלה אהבתו בפשטות ממש, באופן שלמעלה ממדידה והגבלה, וביחד עם זה - בגלוי למטה מטה, בעולם הזה התחתון שאין תחתון למטה ממנו.

ובפרט שיש לכך סיוע מכל עניני העולם - "ברבים היו עמדי" - כך שכל עניני העולם מסייעים ומוליכים למטרה אחת ויחידה: הגאולה האמיתית והשלימה.

יא. בכל זה ניתוסף יותר ע"י שיתנו לכאו"א שליחות - עושים את כאו"א מהנמצאים כאן לשליח מצוה לצדקה, על ידי שנותנים לו שטר לצדקה ואח"כ הוא יוסיף מדיילי,

וגדולה צדקה שמקרבת את הגאולה⁹¹,

דורנו לתבוע ולהביא לפועל, שלכל לראש נעשה הגילוי ד"מקדש אד' כוננו ידיך" במקום זה ("שבע מאות ושבעים") שבו הוא חי ופעל עבודתו במשך עשר שנים האחרונות שלו, הסך-הכל דכל עבודתו (כנ"ל).

ודוקא על ידי סיום העבודה בחצי כדור התחתון, עד בהתחתון תחתון ביותר - "מעלים" ומגלים את כל הבנין של "מקדש אד' כוננו ידיך", כולל גם הגג של הבנין, אשר "מלך המשיח" . עומד על גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם"⁸² - כל זה "מתעלה" (נפעל) על ידי העבודה (הגבהה) של התחתון ביותר.

ותיכף ומיד ממש - "ארו עם ענני שמיא"⁸³ - כל בני ישראל "בנערינו ובזקנינו ובבנינו ובבנותינו"⁸⁴, נמצאים בארצנו הקדושה, יחד עם בית המקדש השלישי שישנו כאן, ולוקחים את כל זה ביחד, יחד עם "כספם וזהבם אתם"⁸⁵, העבודה דאהבת ה' ויראת ה'⁸⁶, שזה כולל את כל מצוות עשה וכל מצוות לא תעשה⁸⁷.

י. הלימוד מכל זה:

בעמדנו בזמן ומקום זכאי - בחודש השלישי, ובית משולש, בית תורה תפלה ומעשים טובים (ה"חוט המשולש" דתורה עבודה וגמילות חסדים), ובו גופא, ביום דכ"ח סיון - כשנמצא בגלוי הכח של כל החודש השלישי (ג' פעמים ג' פעמים ג'), שענינו: המשכת וגילוי אלקות למטה

(82) ילקוט שמעוני ישעי' רמז תצט.

(83) דניאל ז', יג. סנהדרין צח, א.

(84) בא י', ט.

(85) ישעי' ס, ט.

(86) ראה תו"א ר"פ וישב.

(87) ראה תניא פ"ד.

(88) אגרות קודש אדמו"ר מהור"י צ"ח ג' ע'

רעט.

(89) ישעי' נא, ד. ויק"ר פ"ג, ג.

(90) הושע יא, א.

(91) ב"ב י', א.

לכ"ז (וך) סיון (כנ"ל ס"א), שזה מדובר בעיקר ע"ד עבודתו של יהודי בעולם (עד לחצי כדור התחתון), הרי זה גם הכנה והקדמה להיום שלאחריו – כ"ט סיון, ערב ראש חודש (תמוז), שבו מדובר בעיקר אודות ההתאחדות של יהודי עם הקב"ה (שבא בכח העבודה בכ"ח סיון).

והענין בזה:

בערב ראש חודש נעלם אור הלבנה לגמרי כהכנה למולד החודש בראש חודש. ובלשון הכתוב⁹⁸: על ידי ה"פקד מושבך" (העלם הלבנה) בערב ראש חודש ("מחר חודש"), נפעל ה"ונפקדת" (מולד הלבנה בראש חודש), יחוד שמשא וסיהרא⁹⁹.

ובעבודת השם דבני – שדומין ללבנה ומונין ללבנה¹⁰⁰: בערב ראש חודש היא שלימות עבודת היהודי, כאשר הוא עומד בתכלית הביטול (בדומה ללבנה שמצוי"א או בהעלם), וזה מביא תיכף את העלי" של הנשמה ("ונפקדת") – היחוד והויווג דכנסת ישראל (מלכות, סיהרא) והקב"ה (ו"א, שמש), וכך גם היחוד של כאו"א מישראל בתור יחיד ("אתם תלוקטו לאחד אחד"¹⁰¹) עם עצמות ומהות – כך שהם נעשים מציאות אחת ממש, באחדות אמיתית – "והיו לבשר אחד"¹⁰², עד לאופן של יחיד¹⁰³, עד – למעלה אף מיחיד.

את הקונטרס והשטרות לצדקה. וכ"ק אדמו"ר שליט"א אמר (בחיוך): במקום לעשות הפסקה, נעשה עכשיו המשך (עד שיגיעו הקונטרסים). וראה לקמן בהשחיה המו"ל.

(98) שמואל-א כ, יח.

(99) ראה דרושי מחר חודש – סה"מ תקס"ז ע' מח ואילך. אוה"ת בראשית ד, סע"ב ואילך. ועוד.

(100) סוכה כט, א. ב"ר פפ"י, ג. חז"א רלו, ב.

(101) ישעי' כז, יב.

(102) בראשית ב, כד.

(103) ראה תו"א וארא נח, ב ואילך. ובכ"מ.

עד לקירוב וזירוז כזה שלא נשאר אף רגע פנוי, אלא מיד מאסיפתנו כאן זה עתה – „כאיש אחד בלב אחד“⁹² [כפי שזה הי' כבר בראש חודש סיון, ומהראש ה"ז נמשך על ובכל ימי החודש, ועאכו"כ ביום כ"ח בו – היום שהוא הכח של כל החודש] – הולכים לארץ הקודש,

ותיכף ומיד, ועוד והוא העיקר – ממש, באופן של ממשות, החל מהגילוי של ה"חלק אלוהה ממעל"ו⁹³ (וכפי שמוסיף אדמו"ר הזקן⁹⁴) ממש", ודוקא בתור נשמות בגופים יחד, ואדרבא – עם הוספה בבריאות הגוף ובריאות הנשמה, וגם – בריאות כל העולם כולו, עד שמתגלה איך שכל העולם נברא בכל רגע ורגע מאין ליש מעצמותו ית'⁴³, ע"י התורה – אסתכל באורייתא וברא עלמא⁹⁵.

ועוד והוא העיקר: מהדיבור בכל ענינים אלו, שקשור עם דיבורו של הקב"ה – הרי דיבורו של הקב"ה חשיב מעשה⁹⁶, נפעל המעשה של הקב"ה, שהמעשה העיקרי שלו הוא – תיכף ומיד להמשיך ולגלות (עם כל הפירושים שבדבר) את הגאולה האמיתית והשלמה, תיכף ומיד ממש בפשטות.

* * *

[התפללו תפלת ערבית, ולאחר התפלה המשיך⁹⁷ כ"ק אדמו"ר שליט"א]:

יב. נוסף לכך שכ"ח סיון הוא המשך

(92) פרש"י יתרו יט, ב.

(93) איוב לא, ב.

(94) בתניא רפ"ב.

(95) חז"ב קסא, א"ב.

(96) ב"ר פמ"ד, כב. אוה"ת שמות ס"ע ב'תשב

ואילך.

(97) לאחר התפלה הכריז הגבאי ש' שתהי'

כעת הפסקה ואח"כ יחלק כ"ק אדמו"ר שליט"א

של (מתן) תורה (ענינו של החודש השלישי), ובפרט דגילוי פנימיות התורה למטה (כנ"ל בארוכה):

על ידי התורה נעשית ההתקשרות וההתאחדות של בני"ע עם הקב"ה, כמאמר הידוע¹⁰⁷, "תלת קשרין"¹⁰⁸ אינו מתקשראן דא בדא, קוב"ה אורייתא וישראל, וכל חד דרגא על דרגא סתים וגליא כו", ועל ידי ההתקשרות של ישראל ואורייתא נעשים ישראל קשורים עם קוב"ה, עד שישראל וקוב"ה כולא חד (למעלה יותר מההתקשרות ע"י אורייתא, שלכן ה"ה "תלת קשרין")¹⁰⁹.

ובהתקשרות זו גופא ישנם שני אופנים וסדרים, כידוע¹¹⁰: (א) גליא דישאל מתקשרת עם גליא תורה ועם גליא דקוב"ה, וסתים דישאל מתקשרת עם סתים תורה וסתים דקוב"ה¹¹¹, (ב) גליא דישאל מתקשרת עם סתים דישאל, וסתים דישאל עם גליא תורה, וגליא תורה עם סתים תורה, וסתים תורה עם גליא דקוב"ה וגליא דקוב"ה עם סתים דקוב"ה.

ואלו ואלו דברי אלקים חיים¹¹² – ישנם שתי האופנים והענינים יחד באופן חי (אלקים חיים) באופן של קיום נצחי – הן ה"חוט המשולש" (תלת קשרין) דגליא (גליא דישאל, גליא תורה וגליא דקוב"ה), הן ה"חוט המשולש" דסתים (סתים דישאל, סתים תורה וסתים

שאו הרי בודאי לא שייך ענין של הפסק ח"ו¹⁰⁴, שכן אדרבא: ישנו דוקא רק ענין של התאחדות, והתאחדות בתכלית השלימות.

ונוסף על ענין ההתאחדות (בין בני"ק לב"ה) ב"והיו לבשר אחד" – ישנו ענין נוסף ב"והיו לבשר אחד": התוצאות שיוצאים מזה – שנולדים, "תולדות" – "תולדותיהם של צדיקים מעשים טובים"¹⁰⁵.

עד למעשים טובים כאלו (שאינם דבר נפרד מן "והיו לבשר אחד", אלא מעשים טובים) שעל-ידם נעשה יהודי (בגופו ונשמתו) "שותף להקב"ה" (באופן של התאחדות) בכל ענינו של הקב"ה, כולל ועיקר – בהבאת הגאולה האמיתית והשלמה, אשר כדי שהקב"ה יפעל זאת בשלימות הוא זקוק (כביכול) להשתתפותו של כאו"א מישראל, ודוקא בתור נשמה בגוף, שע"י "מעשינו ועבודתינו" באה הגאולה, וצריך להודק כביכול לכך שיהודי יסכים, ויתירה מזו – שהוא ירצה ויכריז, שלא רק ש"הגיע זמן גאולתכם"¹⁰⁶, אלא שישנה כבר הגאולה בפשטות, כמדובר לעיל (סו"ס ח) שגאולה היא מלשון גילוי – הגילוי דאלופו של עולם ב"גולה" (שנפעל ע"י עבודת היהודי בגלות).

יג. והכח להגיע להתאחדות בערב ראש חודש [הן מלמטה למעלה, ההתאחדות של בני"ע עם הקב"ה, כפי שבנ"י זקוקים להקב"ה, והן מלמעלה למטה – הקב"ה עם בני"ע, כפי שהקב"ה זקוק כביכול לבני"ע] – בא מהיום שלפניו, כ"ח בחודש, שקשור עם הכח

(107) זח"ג עג, א.

(108) כן הובא בכ"מ בחסידות. וראה סה"מ תרנ"ז ס"ע כח"ט. ה"ש"ת ע' 61 בהערה.

(109) ראה סה"מ תרנ"ז שם (ע' כח ואילך). ועוד.

(110) ראה אגרות קודש אדמו"ר מהור"צ ח"ג

ע' תקלה.

(111) ראה לקו"ת ויקרא ה, ג. נצבים מו, א.

(112) עירובין יב, א.

(104) ראה לעיל הערה 97.

(105) פרש"י ר"פ נח.

(106) ראה לעיל ס"ט.

הגילוי דיחידה הכללית, משיח צדקנו¹¹⁵, ונעשה "יחידה ליחדך" - ההתאחדות של כל הענינים ביחד בנקודה אחת ויחידה, שעומדת בגלוי בזמן ומקום של הגאולה האמיתית והשלימה, מתחיל דוקא ממקום זה וזמן זה,

עד שמתגלית תכלית השלימות ותכלית האמיתית של כל הענינים בכל העולם כולו - שנעשה דירה לו יתברך בתחתונים,

וישנו בשלימות הבית המשולש, בית המקדש השלישי, "מקדש אד' כוננו ידיך",

יחד עם הקשר של כאו"א מישראל עם היחידה שבנפשו, שמקשרת אותו עם היחידה הכללית, משיח צדקנו, יבוא ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו, ובנ"י הולכים ביחד עם התורה, עם "תורה חדשה" של משיח צדקנו¹¹⁶, וההמשך - ע"י הקב"ה, "תורה חדשה מאתי תצא", ועוד ועיקר - תיכף ומיד ממש.

[אח"כ חילק כ"ק אדמו"ר שליט"א לכל אחד ואחת מהנוכחים שיחיו קובץ "כ"ח סיון - יובל שנים", ובצירוף אליו שטר של דולר, לתת אותו (או חילופו) לצדקה].

דקוב"ה), והן ה"חוט המשולש" באופן השני - גליא בסתים, וסתים בגליא וכו' - כך שישנה ההתאחדות האמיתית של כל השלשה, כך שישנם כל הענינים של גליא, כל הענינים דסתים, וכל הענינים דסתים כפי שעומדים בגלוי (שלוש פעמים שלש פעמים שלש), - בתור מציאות אחת ויחידה של "יחידה ליחדך"¹¹³.

והכח לזה בא מכ"ח סיון, כשישנה השלימות של שלש פעמים שלש פעמים שלש (כל ג' האופנים בהתאחדות ד"תלת קשרין"), היום שקשור עם שלימות גילוי הכח של (מתן) תורה, וגם של פנימיות התורה, ובאופן שגם סודות התורה קיימים בגלוי (עד בחוצה דחצי כדור התחתון) - שעל-ידו נעשית שלימות ההתאחדות של בנ"י עם הקב"ה (יחוד שימשא וסיהרא), הן בבחי' גליא והן בבחי' סתים.

ועי"ז - נפעלת המשכת האחדות גם בעולם, הן בגליא שבעולם והן בסתים שבעולם, וגם שהסתים שבעולם - עד כה העצמות שבו - קיים בגלוי.

יד. ועוד ועיקר, שע"י גילוי היחידה שבנפש שבכל אחד ואחת מישראל - שזהו (חלק) המשיח שבכאו"א מישראל¹¹⁴, ובפרט בכללות עם ישראל כשמתאספים יחד (כמה פעמים עשרה) בבית משולש (תורה תפלה ומעשים טובים) - יהי'

(115) רמ"ז לוח"ב מ, ב. ולוח"ג רס, ב. ועוד (נסמן בלקו"ש חכ"ט ע' 360 הערה 27). וראה שערי תשובה שבהערה 58. ועוד.

(116) ראה סה"ש תנש"ח ח"ב ע' 566 (לעיל ע' 177) ואילך.

(113) נוסח הושענות (יום ג').

(114) ראה מאור עינים ר"פ פינחס.

